

התפוח לא נפל רחוק מהשופט האם נשתל הנשק?

הרי כל מי שהיה נכנס למקום לפני כן היה מבחן מייד בנשק האסור ומזעיק את המישטרה.

„לא יתכן“, מוסיף שרעבי, „שהמישטרה, שהיתה בעיקבות הקבוצה בגלל הצעות ה-מכוניות, לא ידעה מקודם על הנשק הנמצא במישרדים, אם אכן היה שם לפני יום השישי בערב.“

בדקה כימית שעבר מנהל הקבוצה ובדיקת סימני החוקת נשק היתה שלילית.

ביום השישי בלילה נערך חיפוש בגור כחותו של מנהל-הקבוצה, פינחס צבי, בימישרדי הקבוצה, ולא נמצא דבר. בגמר החיפוש נסעו כולם, יחד עם צבי, למישרת דיוג'וץ והמתינו שם. עליפי גירסתו של צבי, הוא שמע את השוטרים שהשתתפו בחיפוש מדווחים למפקדיהם כי לא נמצאו דבר, ואלה ביקשו מהם לחפש שנית.

בחיפוש השני לא הוכנס צבי למישרדי האגודה, וכמה דקות אחרי תחילת החיפוש

אזהרה המומים. עורך דינו של צבי, אריה שרעבי, עומד להוכיח בבית-המשפט שהפעם טפלה המישטרה האשמות-שוא על הקבוצה וראשיה.

גירסתו של שרעבי, המסתמכת על עדויות ממקור ראשון בשכונה, אומרת: „הנשק וכל מה שנמצא הושם בצורה גלויה עליידי מאן-דהוא, מדורשי רעתה של קבוצת שימשון. תכלית המעשה נועדה לפגוע בקבוצה ובשמה הטוב, במראל שחקניה.“

את הטענה הזאת מבסס שרעבי על כמה עובדות: „כלי הנשק והרימונים נמצאו עליידי מישרת ישראל כשהם גלויים לעין כל. כלומר: כל מי שנכנס למישרדים יכול היה בנקל להבחין מייד בהמצאם שם.“

אין מחלוקת, ואישי-המישטרה אישר זאת בעדותו בבית-המשפט, שלמישרדים ולכל החדרים של האגודה יש גישה חופשית לכל אדם.“

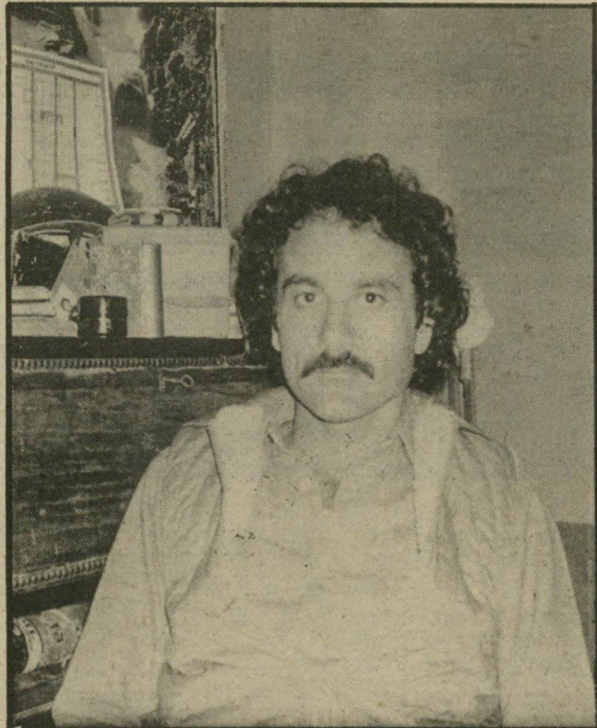
שרעבי טוען עוד כי כלי-הנשק הונחו רק ביום השישי בערב. מכיון שאם לא כך,

ההקשר בין תפוח, שופט כדורגל, כלי-נשק, שריפת מכוניות ומעצרים? בכרם-התימנים שבתל-אביב נמצא הקשר. בעקבות מישחק כדורגל שהופסק בגין זריקת תפוח על שופט, הפסידה קבוצת שימשון תל-אביב מהליגה הלאומית שתי נקודות יקרות. מייד אחר-כך החלה התפרעות כשכונה המוכרת כמרכז של מיסעדות מיזרחיות עממיות. בהרעה דרמאטית, בשבת צהריים, דיווח מפקד מישרת תל-אביב, אברהם תורגמן, על תפיסת נשק במישרדי האגודה, בספורטק שליד נחל הירקון, ועל מעצרים של מנהל הקבוצה, אפסנאים ואזהדים.

תקדים התפוח

עצרו של פינחס צבי, מנהל הקבוצה, הותיר את שחקני שימשון ר-

ראש הקבוצה של כרם התימנים, אלי כהן, מסביר שאת הנשק יכלו להכניס אנשים שונים, כי לרבים יש מפתחות.

טוען עורך-הדין אריה שרעבי, פרקליטו של מנהל-הקבוצה ה-עצור, פינחס צבי. לידו בתמונה, מזכירתו, שרה שרעבי.

פוש נמצא הנשק. הרווחת בקרב אהדי-שימשון בכרם-התימנים נסערות. גם אנשים שאינם מעורבים במיוחד בכדורגל, מדברים על העחל שנעשה לקבוצת שימשון.

פגשתי שחקני שימשון לשעבר היושבים במישרד הספורטוטו שברחוב ישכן, המנהל עליידי מנחם מישאל, אשר היה בימינו שחקן שימשון. הוא אומר: „עניין ה-תפוח עלול לשמש תקדים. יכול להיות מצב שבו תוכה קבוצה במישחק בדרך לא כשרה ובצורה מתוכננת.“ לדוגמה: אם תהיה קבוצה מסוימת בפגור בליגה ומי שהו במישחק יורוק חפץ או פרי על השופט או הקוון, תוכה הקבוצה השנייה במישחק בדרך חוקית, לפי דעתו של ה-שופט ויתקן.

כבר בשבת שעברה היו שני מיקרים דומים. בשניהם לא הופסק המישחק. במיגרש יוק"א בירושלים נורקים חוזים ורימוני-עשן ככל שבת בשבת, ושם מסתתרים השופטים באזהרה לאזהדים או ב-קנס כספי (ראה: טודור ספורט).

האחים צדוק ושמואל צדוק, שניהם אהי-דים מושבעים ושחקני שימשון לשעבר, ממורמרים. הם טוענים, כי באותו יום שיחקו ארבע קבוצות במיגרש בלוחפילד ביפו, ואת קבוצת שימשון תל-אביב מקפחים.

אבי מלכה (מימין) ויוסי שושנה, שחקני הקבוצה הלאומית, מספרים, על כוס קפה בשכונה, כי לדעתם גורמים מסוימים שתלו את הנשק. לדעתם נגרם עוול כפול לקבוצה השכונתית.

שחקני שימשון

(המשך מעמוד 7)

שנתיים התחזר לה ולבעלה שהגידול הסרטני התפשט בגופה. ב-1980 גילתה אופירה באקראי בשה גידול ממאיר.

אופירה עמדה על כך שהרופאים לא יבטו בנוטה כריתה, אלא טיפול כימיר-תראפי. במשך שישה חודשים היא עברה סידרה של טיפולים מכאיבים. היתה זו תקופה קשה ביותר לכל מישפחת נבון, כשהבעל האהב מלווה מקרוב את הטי-פול באשה, תוך כדי טיפול האינסטיבי לא נטשה אופירה את תפקידיה הציבוריים. בין ביקור וביקור בבית-החולים, היא איתנה מרומנים בביתה, ויצאה לפגישות ולכנסים בנושאים שבהם עסקה.

כנוצאה מטיפולים קשים אלה נאלצה אופירה ליטול גלולות-שניה כדי להירדם, שורה החל גושיר, אך היא המשיכה בעק-שנות יוצאת-דופן לקיים אורח-חיים רגיל. כאשר התברר שהיא התגברה על המ-חלה, שלברה צמח מחדש, היה ברור ש-עוד שלב קשה בחייהם של בני-הזוג הגיע לסיומו.

כיום היא נמצאת במישטר בדיקות קפ-דני. שנת 1985 תהיה התאריך הקריטי לגביה. רק אז יתברר סופית אם הסרטן הוצא לחלוטין מגופה, או שהוא מצא אחיזה בחלק אחר בגוף.

עתה עוברת על בני-הזוג תקופה קשה לא פחות. הם יאלצו להחליט אם למרוש לחיי-מישפחה שקטים או להמשיך ולהיות במרכז העניינים.

המעין בביוגרפיה של השניים יכול להגיש שיצחק ואופירה נבון לא יתחמ-קו מהאחריות הציבורית המוטלת עלי-הם.

תולדות חייו של נבון רצופים פעילות ציבורית. הוא בן למישפחה הנמצאת בירושלים מאז 1723. אביו היה ממוצא תורכי ואימו ממארוקו. גם אביו, יוסף, שילב עבודת חינוך וכתיבה עם שליחות ציבורית.

בגיל 10 הצטרף נבון למחנות העולים ובגיל 12 פרש מהם, כדי להצטרף לברי-תיר. כעבור שלוש שנים, כשהיה בן 15, הוא הצטרף לאצ"ל, פרט כמעט עלום בחייו, שנודע ברבים רק סמוך לבחירתו כנשיא (העולט הזה 2118). בגיל 18 אחי-רי שהבחין בחסד התנדבות-העולים לער-בים, הוא הצטרף להגנה.

כשהיה בן 25 הוא גויס למטה התגנה, ומונה כראש המחלקה הערבית.

כאשר חיפש שרה-חן, משה שרת, מד-כיר אישי, המליצה לפניו בתו, יעל, על המורה שלה, יצחק נבון. הוא התוודע כעבור זמן לראש-הממשלה, דויד בן-גוריון, כאשר זה חיפש מורה לספרות, הסיבה שהיום כמעט לא תיאמן: בן-גוריון רצה לקרוא במקור מחקר על הפיי-לוסופיה של ברוך שפינוזה.

ב-1952 הוא מונה כמזכירו האישי של בן-גוריון, תפקיד אותו מילא עד לפרישת בן-גוריון כעבור 11 שנה, ב-1963.

כעבור שנתיים הוא הצטרף לבן-גוריון, שחקים את רפ"י, כאשר זו התפלגה, הוא חזר למסא"י. ככנסת הוא היה ח"כ פעלתן, ואת תפקידו כיושב-ראש ועדת-החוקר-ה-ביטחון של הכנסת מילא ברצינות רבה. לצד נבון, בן היישוב הישן, הספרדי-מסורתי, נצבת ב-20 השנים האחרונות אשה יפה ורגישה, שהקדישה את חייה לטיפול בזולת. אופירה, בת להורים ציר-נים מרוטיה, הניכת התנועה המאוחדת בתל-אביב, בוגרת בית-הספר למרות-עלי-שם לזיונסקי, כתבת צבאית בבמחנה נח"ל, שחקנית בתיאטרונים ילדים ופסנתרנית מוכשרת, אף זכתה בשל יופיה בתואר צבירת 1956 — תחרות שאירגן העולט הזה. היטהפה בעלת הצמה הארוכה יצגה את דמות הישראלי החדש, שכבשה את לבי-הצופים בפסטיבל בנות-העמים בצר-פת, לשם נשלחה אחרי זכייתה.

אופירה למדה פילוסופיה וחינוך. באר-צות-הברית היא השלימה תואר מאסטר בפסיכולוגיה וחינוך מבוגרים, ואחר-כך השתלמה באוניברסיטת קולומביה בפסי-כולוגיה של שיקום. כשחזרה לארץ עבדה באיל"ן, ובמאח"א, כטיפול בילדים משר-תקים והרשים אלמים.

במשך שנים חייו בני-הזוג לאור הור-קורים. עתה הם עומדים לפני הכרעה הקשה בחייהם: לפרוש או להמשיך ביתר-שאת. התפקיד שנטלו נפתר עבור נבון? ארבעה מיליון ישראליים, כמו מיליונים ברב-התבל, עוקבים בדריכות אחרי ה-נשיא. לגבי רבים מהם הוא התיקונה ה-בן-ציון ציבורי